

Szerkesztő: KIRCHNER E.-féle
könyvnyomdai műintézet, VerseczElőfizetési díj: egész évre
helyben 6 korona.Előfizetési díj: egész évre
vidéken 7 korona.

Egyes szám ára 12 fillér

DÉLVIDÉK

Kiadó-hivatal: KIRCHNER E.-féle
könyvnyomdai műintézet, VerseczHirdetési díj: petitsoronként
12 fillér. Nyílttérben egy
sor 20 fillér.Hirdetések elfogadtnak
minden hirdetési irodában.

Előbb: „DÉLVIDÉKI NEMZETÖR”

A „VERSECZI MAGYAR KÖZMŰVELŐDÉSI EGYESÜLET” HIVATALOS KÖZLÖNYE

OLVASÓINKHOZ.

Az újév küszöbén lapunk a huszonkilencedik évfolyamába lépett.

A ki a vidéki hírlapírás nehézségeit, bajait ismeri, azt hisszük, méltányolni tudja, hogy mily akadályokat kellett leküzdenünk hivatásunk teljesítésében. Sokszor kellett tapasztalnunk közönyt, kicsinylést, lenézést, de ez minket soha nem tántorított el a kitűzött célunktól, mert elég jutalmat véltünk és vélünk találni abban a tudatban, hogy mi a közérdek és a magyarosodásért küzdöttünk.

Lapunk iránya továbbra is a közérdeket fogja szolgálni. Semminemű párt vagy klikk szolgálatában nem áll, hanem arra törekszik, hogy pártokon felülemelkedve, teljes mértékben megérdemelve olvasóinknak bizalmát.

Midőn olvasóinknak megköszönjük lapunk támogatását, kérjük, hogy pártfogását lapunk irányában a jövőre is tartsa meg.

Előfizetési díj:

Egész évre helyben : . . . 6 korona
vidéken . . . . . 7 korona

SEBESÜLTJEINK KARÁCSONYA.

Versecz, január 2.

Mialatt véreink oda fön északon, meg itt lenn délen hazáért, királyért, becsületünkért éltüket, vérüket áldozták, azalatt idehaza a közönség minden rétege szintén a küzdők sorába lépett: fölöslegüket áldozták. A láda fiából ép úgy mint a páncél szekrényből elő kerül a sporolt fillér és bankó hogy segíeyezést nyerjen a hadfi családja, hogy

MENJETEK! . . .*)

Dráma 3 felvonásban.

Írtak: Somló Margit és Welfert István főreálisk. VIII. o. t-k.
(Folytatás.)

Gaby: Hát aztán lássa Abris — (megakad, pillanatig gondolkozik hírtelen) — de hát maga tud hallgatni. Erről egy szót sem senkinek!

Abris: (Sértődötten.) Tud az öreg Abris hallgatni is. Emlékszik a kisasszony, amikor kardjával betörte a . . .

Gaby: (Elmosolyodik.) Emlékszem öreg, hát azért csitt! Hát látja Abris, nagyot gondoltam. Szerzetem Gergely bácsimtól egy írást, mely írással — jobban mondva — utasítással elmegek a háboruba . . .

Abris: (felugrik, felkiált). Megyek a kisasszony! Elmegek, el én!

Gaby: (szeliden leszorítja az öreget nyájasan) Csendesedjen jó Abrisom. Megelőzött, erre akartam ép' kérni. — Nézze derék öregem, neszöljön erről a bátyámnak, egyáltalában senkinek! Szót se! (Abris fejével bólint). Kerítse elő a dolmányát, mentéjét és jöjjön velem.

Abris: (Megcsókolja Gaby kezét). Én édes Istenem! Még ha a Dárius kincsét is nekem aján-

melegítő ruha jusson a küzdőknek. A magyar nő történelmi neve glóriás fényellett be aranyozva, ő is akara férfi a küzdőknek ajánlotta önzetlen munkáját: forgott a kötöttü minden rendű és rangú nő és leány kezében és készült a sok melegítő ruha, de ujjai nem pihentek: szivből jövő lelkesítő szavak kerültek mellé. A magyar társadalom sokszor bizonyította, hogy tud és akar áldozni, különösen amikor közelgett a karácsony láttuk az önfeláldozás bizonyítékát. Megindult akár a lavina az adakozás és ezrek meg ezrek gyűltek össze, hogy a hősöknek jusson valami a hazáiból. Volt is öröm a fővészárkokban, amikor az Augustus-csomagok megérkeztek. Volt gondja a hadsegélyző bizottságnak, hogy minden harcosnak jusson valami.

Ezzel azonban nem elégedett meg a társadalom, hanem arany szíve a sebesült hősök felé is fordult, azoknak is akarta a fájdalomt azzal enyhíteni, hogy a szent estét békés, kedves ünnepé avassa. Pénzt, nyálánságot, használati cikkeket adakoztak, hogy ez sikerüljön. Mondhatjuk megnyugvással, hogy városunk korházaiban ez igen is sikerült: mert a karácsonyi fá ünnepélyét néztük végig, mind végeredményében elérte, hogy a sebesültek bár könnyes szemmel, de megnyugvással vették a közönség adományait és hálás pillantásokkal emelték szívüket égfelé, hogy annak a mindenhatónak adjanak hálát, aki földi sorsainknak bölcs intézője. A közönség adományával szíve melegét, szeretete nagyságát nyújtotta nekik, kik készek voltak vére árán a haza becsületét oltalmazni.

Nem volt korház, melyen a szeretet gyertyái nem gyuladtak volna ki, minden szo-

bába jutott egy fa, telve csillogó fényvel izletes édességgel. Minden ágyra jutott egy tömött zacskó telve nyálánsággal, használati cikkekkkel. Az angyal szívü ápolónök, mintha puhább kézzel és még gondosabban ápoltak volna, mindegy előkészítésül a nagy ünnepre. Amint azonban szabad percük volt, siettek a fennyőfához, hogy aztragyogóvá diszítsék. Szomorú, de mégis szép karácsony volt ez, talán soh'se volt. Végig néztük ugyszólván mind az ünnepélyeket, magasztos volt, mind, hisz mindenütt az a cél lebegett szem előtt, hogy minnél inkább feledtessék a szegényekkel hogy idegen körben távol szeretetjéitől, kell a kisded Jézus születése napját megülni. Gyönyörű a tartalék korház ünnepé, a szép énekkela szívhez szóló vigasztaló szónoklatokkal, méltón sorakozott melléje a II. sz. tartalékkorház ünnepélye, ahol maguk a sebesültek is vették ki részüket. A méntelep kiséítő korház ünnepélye külső fényességében nem maradt ezek mögött. De maga egyszerűségében magasztos volt a Vörös Kereszt hadikorház ünnepélye. Nem volt sem szónoklat, sem pompa s mégis olymegható, hogy elég volt szem mely száraz maradt, mikor keresetlen szavakkal a sebesültek virágcsokrot nyújtottak át azoknak, akik őket oly szeretetteljesen ápolnak. Fel-fel zokogtak, midőn megtudták, hogy azokra is goldolnak, akik otthon apjuk után sírnak, hogy a karácsonyfából mely nekik oly örömet szerzett, jutt egy-egy ág az otthon lévő kicsinyeknek is; hozzá még egy-egy kis játékszer is.

Mond meg olvasó, nem magasztos ez? Meghajtjuk a nemes célu egylet vezetősége előtt az elismerés zászlaját, mert megmu-

dékozta volna, akkorsem vóna nagyobb az örömem!

Gaby: (Nógatja). Siessen! Siessen!

Abris: (Elrohan). Repülök!

Gaby: (Utánané). A jó öreg! Hogyan örül!

Én is, hogy örülök (kítárja karját). Végre elértem végyam. Szegény bátyám mekkorát néz majd, ha hugának hült helyét találja. Kell, hogy hagyjak neki üzenetet. Milyet? Hopp! Levelet írok. (Leül írja a levelet, közben halljuk). Édes egyetlen bátyám! E levélre bizom üzenetem. Bocsáss meg neveltednek, kicsi hugodnak, hogy nem bucsuzott el tőled! Nem akartam, hogy a bucsu gyötrelmei kisebbségek bennem azt a nagy örömet, mellyel e lépésem eltölt. Él bennem a vágya harc után, hajt, üz, kerget. Szomjuhozom az ágyuk bömbölését a trombita resegését és a szilaj vérlázító harci danákat. Ez legyen a zene, az ének, mely a hazát magasztalja. Haldoklók halálhörgései, eltiportak vinnyogása legyen ellenségünk bucsuztatója, halotti dala.

Jobb szeretem hazám, mint szerettem otthonom. A hir szárnyai viszik, ragadják magukkal kicsi hugodat előre a viadalra, abba a dicső küzdelembe, melyet végig küzdeni dicsőség, melyben meghalni gyönyör. Nem áltatom magam hiu hiu reményekkel, de boldogan halok

meg, ha csak kis lángja vagyok annak a vilámnak, mellyel elleneinket sujtjuk.

Élj boldogul! Számtalanszor ölel Gaby. (Felkel, egyik kezével rátámaszkodik az íróasztalra merőben maga elé.)

Isten veled Endre! Az ég viselje gondod.

Abris: (A teljes mondurba lelkendezve berohan). Parancs kisasszony! (katonás állásba vágja magát).

Gaby: (Elsiet az íróasztaltól a szin közepéig, ott megáll egy pillanatra kinyújtja karját.) Előre! (majd kifelé indul Abristól követve).

(Függöny.)

II. Jelenés.

(Szin: Gyakorlótér).

(Ripacosos pofájú kellemetlen krakéler típus gyakorlatoztatja a katonákat).

Főhadnagy: (odarohan az egyikhez) Tyűh az apád kegyelmes istáló egerit! Hát már megint úgy tartod azt a kardot, mintha kapa volna!

(Léptek, Fh. visszafordul a közeledő Gabyhoz siet).

Gaby: (vén huszárjától kísérve megáll a Fh. előtt, átadja neki utasítását katonásan). Főhadnagy urnak alásan jelentem, kegyeskedjék ez utasításom alapján százádába beosztani.

* A dec. 7. diák hangversenyen előadva.

tatta most is, hogy érző szive sugalata szerint cselekszik. Tudjuk, hogy ott a Kárpátok bércei közt, avagy a Cseherdő falvaiban, de még az Alföld végtelen rónáiban is ahová ép a sebesült sóhai szállnak egy-egy házikóban, hacsak néhány órára is, de beköltözik az öröm.

A VERSECI HONVÉDEK DICSÉRETE.

A przemysli hősök saját külön orgánuma, a Tábori Ujság, szorgalmasan ontja széjjel a hetek és napok legújabb, legfrissebb hiteit. Őszinte és áttekinthető képet, igaz tükröt ad a hullámzó eseményekről és a várvédők seregek minden egyes katonája, vitéze, szorongva, de bizó reménnyel olvasgatja a harcok hiteit és a messze távolban sóhajto haza üzeneteit. A kis ujság hozzánk jutott 63-ik és 65-ik számában különösen érdekes dolgok foglaltatnak. Szép zengzetes magyar nyelven — az ujságot Molnár Kálmán dr. tartalékos honvédhadnagy szerkeszti — különösen nekünk kedves dologról van szó. A honvédekről, azoknak hősiességéről, elszánt és soha ki nem fáradó szívósságáról. A lap szerkesztője, aki békés időben egri professzor, sok szeretettel rajzolja meg hős honvédeink vitézségét, oroszlánbátorságát.

Külön fejezet adózik elismeréssel a verseczi honvédgyalozred hősiességéért, amely szintén a titáni munkát végző várórséggel harcol együtt. Ez az ezred december 15-én olyan bravúrral, annyi elszántsággal és halálmegevetéssel oldott meg egy szuronyrohamot, hogy a vár parancsnoka, Kuzmanek tábornok az összes ottlevő ezredek parancsnokaihoz intézett távirataiban leplezetlen elismerését és csodálatát fejezte ki a verseczi hősök iránt. Az érdekes és nagybecsű távirat így szól:

— A verseczi magyar királyi honvédgyalozred december 15-én délután megostromolta a Czizova melletti drótsövényekkel s egyéb akadályokkal védelt magaslatot és azt heves, de kitarító szuronyrohammal bevette. Két gépfegyver és számos fogoly jutott ez alkalommal kezeikbe. A legszívélyesebben üdvözlöm és köszöntöm a vitéz ezredet e dicsőséges fegyverténye alkalmából.

Főhadnagy: (Figyelmesen elolvassa az utasítást, majd felnéz, végignézi Gabyt, füttyent egyet) Ej ha! ha jól látok hölgyhöz van szerencsém (=nyoson) csókolom nassád!

Gaby: Téved főhadnagy ur! Férfi áll ön előtt, férfi, még pedig a javából, olyan aki most, mikor szükség van rája, siet felajánlani az életét a hazájának!

Főhadnagy: Hm! haza, haza... (télre). Csak tudnám melyik gazember akarja így az ezredbe eselni szeretőjét... Hm! haza, haza... Menjen haza! Otthon aztán a kályha mellett dorombolhat kénye-kedve szerint. Aztán utóvégre akad még odahaza is legény. Miért akarja ép' ezt az ezredben levő kedvesét csókolgatni? Miért ragaszkodik úgy hozzá, hisz a változatosság az ami gyönyörködtet.

Gaby: Főhadnagy ur elég volt már a sértegetésekből!

Főhadnagy: Ne izgasd magad annyira cicám. Határozottan árt a szépségednek, pedig csinos fickó vagy, kár volna (a katonák felé fordulva) Hej! fiuk nem ösmeritek ezt a csinos hadnagycsokkát? (a katonák tagadólag intenek).

Gaby: (Látva, hogy a Fh. kész őt az egész ezred előtt megszegyeníteni): Főhadnagy ur nem tűrhetem tovább lovagiatlan eljárását; sértegetéseire nem válaszolhat csak a kardom. Ambár nem érdemli meg az ön szégyenletes eljárása, pökhendiségével beszennyezett hidalgósága, hogy őseim diadaloktól terhes kardjával illessem, — kénytelen vagyok —, mert hiszen én a király

Egy másik passzus a gyulai honvédeket illeti dicsérettel, akik december 17-en a kopystankai magaslatot, a Birca felé vezető ut kulcsponyját foglalták el ritka bravúrral, rettenetes szuronyrohammal.

NAPIHIREK

1915. Itt van az új év s haladunk vele, mint ha már régi, régi ismerősök lennénk. Avagy a sok b. u. é. k. tette ezt? Mert bizony otthon, az utcán, vendéglőben szóval mindenütt hallatszott a buék, és nyult a nyitott tenyér, várva a baksist. Riporterünk néhány igen érdekes új évi gratulációt jegyzett fel: Egy péknek jobb belátást kívántak. (Bizonyára a kis süteményre gondoltak) Egy vendéglősnek sok mulatságot. Egy moztulajdonosnak kaszadarabot. (Mintha nem volna mindig tele minden mozi.) De még a városnak is kívántak: Csatornázást és vízvezetékét. (Hát még mit?) A törvényszék és a kórház épületeinek felépítését. De rögtön magukra tértek rá, és sokkal kisebb közöltséget kívántak, (hát bizony ezt mindenki óhajtáná) Egyet azonban nem sikerült sehohallani, hogy egyetértést kívántak volna. Amire itt Verseczen pedig legtöbb szükség volna. Egy kis leánynak férjét kívántak: ajkbigyesztve mondta majd csak a báboru után, inkább onnét egy bénát, mint az itthon maradtok közül valamelyiket, ezek mind szívbjasok, vagy nehézlézésűek. Na ebből jó kis kardos menyecske lesz nem kertel, hanem kimondja amaz igazat.

Halálozás. Iparosgárdánk egyik öreg tagja hunyt el egy budapesti kórházban. Szunora János id. magyar-szabó makacs bajának ott keresett javulást, de meghalt. Fia haza hozatta a drága halottat és karácsony első napján délután általános részvét mellett itt temették el.

Csendes szilveszter. Máskor bizony nem tudta az ember hova menjen, hol bucsuszon az óévtől. Az idén bizony másként volt, ez az utolsó napja az évnék, semmiben sem különbözött a hétköznapioktól, legfőképpen néhánynak a családja volt nagyobb.

Újévi naptár megváltás. Waigand Ferenc kereskedő a Vörös Kereszt Egyletnek 50 kor. küldött be újévi naptár megváltás címén. Az egylet ezután is fejezi ki köszönetét.

ruháját vislem, — önnel párbajozni. Majd elváltik ki a férfi, ön-e a pökhendi nyegle, vagy én a leánynak csufolt!

Főhadnagy: Ejnye! Ugy látszik kormolni is tud a kis cicá; nembánom na, lánnyal ugy sem párbajoztam még. De aztán ne csodálkozz galambom, meg ne szidd mindjárt az öregapám, ha egy kicsit megsimogatlak. (Ényelegve). No gyere! Hadd csiklandozzalak meg a kardom hegyével. Tudom, ha, meztelen kardott látsz, elpárolog majd a bátorságod, mind a kámfor.

Gaby: (vívóállásba zökken) Főhadnagy ur jobban tenné, ha ahelyett, hogy újabb sértésekkel illetve, védené magát, mert bizony mondom, hogy csuffá teszem.

Főhadnagy: Hohó! Az majd elváltik galambom. Gálos főhadnaggal nem lehet cicázni. Bennem emberedre akadtál (Gaby elkezd vívni, a katonák közelebb jönnek. Gaby néhányszor odavág a főhadnagynak csak immel-ámmal védi ki. A katonák közbe akarnak lépni.)

Főhadnagy: Mentek vissza! Gyakorlatozatok csak tovább. Engem csak hadjatok, hadd játszódjak egy kicsit — jól esik az ugye galambom? (Katonák vissza.)

Főhadnagy: (Gabihoz folytatja). Ne olyan hevesen mucus még meg találsz sebesíteni. Csuha Liza! De izmos a karod. Bizony no nem vágyom ölelésére. Látom már ért a kicsike. (Itt már elkomolyodik és már ő is komolyan kezd vívni). — Milyen tüzes a szemed, még megégetsz. Igazad lehet, ugylátszik jobb volna, ha

Két színi-előadás karácsonyi ajándéku. A béke és szeretet ünep másodnapján délután 4 órakor, a községi elemi és leánypolgári iskola termeiben fekvő sebesült katonák mulattatására, a polgári iskola volt növendékei egy Fipsz és Típsz című egyfelvonásos vígjátékot adták; a másik darabot, az »Ausstaffirung«-ot a Verseci Iparosok Dalegyletének működő tagjai játszották. Helyes érzéssel, és artistikus izléssel nem aktuális szindarabot, nem hazafias jeleneteket játszottak, hanem az összes szereplők meleg emberi érzéstől áthatva, fölvidítani akarták a harctérről sebesülten visszajött katonákat, csak a távoli otthont akarták valamiképpen pótolni. A két színelőadást szimfonia előzte meg. Ez még a legkényesebb zenei gourmet-et is kielégítette. Fidelis, t. nővér, igazgató-tanítónő volt a dirigens, és csapatját nagyobbrazt tanítványai közül toborozta össze. Hogy a diszparat elemek szerves egésszé forrtak, hogy a sokféle hangszer stilszerűen juttatta kifejezésre a csodás szépségű melodiákat, az már az ő érdeme, aki e darabot finom gondossággal tanította be, és stílusosan vezényelte. A genialis dirigens ez alkalommal ismét beigazolta, hogy a legnagyobb zenei feladatok teljesítésére graduált tehetség. Ennek előadásában a hegedűszólamot Schönborn Gustáv játszotta nagytettség mellett. Meleg tónussal, sima technikával, jóleső érzéssel és szerénységgel játszott. Póz és affektáltság nélkül, teljes odaadással, és megértéssel. Bár néha, egyes hangoknál, náthásnak tetszett hegedűje, mindamelllett a legkényesebb izlésűeknél is teljes elismerést aratott. Ugy játszik, amint érzi, és érti, s nem akart többnek látszani, mint ami. Ez a puritán őszinteség vajmi ritka jelenség a művészet szent berkeiben. A szimfonia után Reichrat János ur gyönyörű couplékat énekelt; a katonaság szemmelátható élvezettel hallgatta. Mulatságos mókáin és groteszk táncain talán még sohasem kacagtak annyit, mint ekkor. Ezután a Fipsz és Típsz című vígjáték következett. A legjobb akaratom mellett sem állapíthatom meg a szerző értékét; a darab szinte a butaságig monoton, minek folytán jóval alatta áll a rendes vígjáték színének. Ennek dacára, a szereplők; Apfelbaum Hedvig, Wersching Irma, Schüssler Hilda és Mayer Vilma kisasszonyok ügyes játékkukkal a legjobb kedvet szervierozták. Leginkább kivált Apfelbaum H. kisasszony, kinek biztos rutinja, elragadó kedvessége adtak értéket a produkciónak. Utoljára az »Ausstaffirung« került színre. Ebben sok a ráció, de azért nívósának mondható. A nők közül, Korek Anna k., kinek lebitineselő játékát már egyizben méltattam, ez alkalommal, mintha otthon felejtette volna kedvességét. Oswald Omália k. egy kissé idegesen mozgott, és dacára annak, hogy még a szerelmi jelenésben sem tudott kellőképpen fölmelegedni, mégis rászolgált a dicséretre. A férfiak közül leginkább

egy ilyen esomó vászon cselélet küldenének fel a muszka ellen már a tekintetüktől is megfutna (megsebesül). Pláne ha azoknak a vászon-cselédeknek még ilyen izmos a karjuk. Csupa vas mint a tied, de angyalom hagyj már nekem is egy vágást. (Heves összeütközés — elkomolyodik egészen). Uram Istenem! Élethálra megy a dolog. Hagy már egy kicsit pihenni... Eláll már a lélekzetem is. (Látva, hogy a halálos csapást már nem védheti ki...) — Kegyelmezz!...

Gaby: (Atsurva) Nesze tatár itt a béréd!

Főhadnagy: (hörögve). Jaj... elveszttem... végem (holtan összerogy).

Gaby: (fölvesszi a földről odaesett utasítását, hűvelybe dugja véres kardját, magáll, apatikusan nézi áldozatát).

— Mit tettem? (tizedes és a katonák e közben odarohannak).

Tizedes: (Gabyhoz) Hadnagy ur kérem a kardját! (Gaby leoldja, elvezetik.)

— Függöny —

III. Változás —

(Szín: komor terem).
(A bíró, ősz ember, és két segédbíró meg az ügyész bevonulnak, helyet foglalnak).
Hadbíró: Vezessék elő a vádlottat! (Az ajtónál álló katonákhoz. Katonák elővezetik Gabyt, összeláncolt kezekkel.)

(A közönség rajong, a bíró előkb rent, aztán erélyesen kiutasítja őket a katonákkal. Aztán a

Reichrat János ur tetszett, ki magas jókedvvel megmutatta most is, hogy ugyancsak érti a módját annak, mint kell a katonákat szórakoztatni, érdeklődésüket, mohán foglalkoztatni. A leghálásabb közönség csengő kacaja kelt minduntalan játéka nyomában. A humorról rajta kívül Berger Dávid is gondoskodott nagyon bőségesen. Szerepe nagyon is illet egyéniségéhez, mintha testére lett volna szabva. Egy kissé repesztgette ugyan szerepe kereteit, de ügyes, biztos játékkal, és szerepéhez nagyon is illő diadalmasan nagy alakjával magával ragadta a közönséget. Schlinger Ede, kinek szerepe nem valami hálás feladatot rótt rá, játéknak nemes egyszerűsége, és daliás mozgása osztattan tetszésre talált. Trapp György, rokonszenves föllépésével, elég jó benyomást gyakorolt. A közbeeső szünet alatt Dimár bandája huzta a szebbnél-szebb talpalávalót. Mintegy 300 mindenféle nemzetiségű sebesült katonára hallgatta végig az előadásokat, valamennyi láthatóan élvezve a kedves játékot, és nem egyszer hangos derűség töltötte be a kórházi termet. Dicsérettel kell megemlékeznem arról, hogy az összes szereplők egyöntetűen, egybevágyóan játszottak, és hogy egymásutánban zökkenés nélkül peregtek le a színpadon az események. K. M.

A Vörös Kereszt a szegényekért. Dacára hogy ezen egylet hadi kórházában 40 beteget sajátjából lát el, karácsonyra 31 öreg, munkaképtelen asszonynak 10—10 kor. utalt ki segélyképen.

Az év utolsó közgyűlése. Városunk törvényhatósági bizottságának szerdán m. h. 30. volt utolsó rendes közgyűlése, mely sok tekintetben igen érdekes volt. Első sorban hős háziezredünkre gondolt és hősimagatartásáért szívélyesen üdvözli. Majd a különféle választások kerültek sorra. A legfontosabb bizottságba a közgazdász bizottságba a 1915 és 16 évekre beavasztattott. Dr. Dajkovic István, Frisch Gyula, Dr. Seemayer Károly, Herzog József és Dr. Haág Aladár, így a többi bizottságba is a munkapárt jelöltjei lettek beavasztva. A vadásztársaság bérletjének meghosszabbítása iránti kérelme nagy vitát provokált de elült, midőn a társaság elnöke maga indítványozta, hogy e tárgyban a jövő hónapban tartassék meg az érverés. — Nagyobb vita a jövő 1915 évi költség előirányzatnál indult meg. A mult tett szemrehányást a jelennek, mivel a közköltségek 90 százalékát tesznek ki. Hát bizony ez a háboru még furrább dolgoknak is lesz szülőanya, ezekért is a polgármester vonható majd felelőségre? Érdekekkel birt még Seszler Ferenc interpellációja az államségely ügyében. Állítja, hogy többen nem kapnak segélyt, pedig rászorulnak és hogy a hivatalnokok viselkedése

tizedeshez fordul). Adja elő mit látott, hogy aztán tisztán előttünk álljon a vád.

Tizedes: Hát tisztelt hadbíró uram, úgy áll a dolog, hogy tennap délután, amikor gyakorlatozni voltunk, hát egyszer csak otthagytunk a Gálos főhadnagy ur s elébe ment ennek a hadnagynak la. (Gabyra mutatva). E' meg átadott neki egy irást, aztán hallottam őket beszélni, de hogy mit, azt már nem értettem. Közbe felénk kiáltott Gálos főhadnagy ur, hogy nem-e ismerjük ezt a csinos hadnagyoescát (hehehe) igen úgy mondta, hogy hadnagyoeska. Osztt elkezdtek hevesen beszélni az arcukkal, no de még a kezükkel is és egyszer csak ez a hadnagyla (Gabyra mutatva) kirántotta a kardját osztt elkezdtek vivni, no mondok ennek fele se tréfa, odamegyünk és közüjük akarunk állani, de a főhadnagy uram — hogy az Isten áldja meg még a háló porában is fene gyerek vót a kérem átosan — azt mondta, hogy csak hagyjuk, hadd játszdójék egy kicsinyég, hehehe, igen úgy mondta, hogy játzik. Erre hátra vountunk. De bizony szép játék volt a. Olyan hevesen mentek egymásnak, hogy bizony még én is megjedtem. No de tene gyerek is volt a főhadnagy mindig tréfára állt a szája. Folyvást birizgélte az ellenfelit, amíg egyszer az ott la (Gabyra mutatva) úgy ment neki, hogy nem volt ideje védekezni, osz az én jó derék főhadnagyoamat keresztülszurta. Fene gyerek is vót az én drága megboldogult főhadnagy uram. Oszttég ez a hadnagyl ur meg fölemelt egy cédulát a földről. Osztt odamentem hozzá oszttán elkértem a kardját. Így vót.

és sok kívánni valót hagy. Polgármester választásában kiemeli, hogy csak az nem kap segélyt, ki elkésve jelentkezett és épen az asszonyok viselkedése kihívó. Óva inti a szükségtelen kérévényesésektől.

Elhunyt tudós. Hermann Ottó, a világhírű magyar tudós és politikus, Budapesten meghalt. A 79 éves esztendőskort ért nagy férfiú a természettudományoknak és az etnográfának volt legelsőrendű buvára és mint magyar író is a legfényesebb reprezentánsa volt irodalmunknak. Az elhunyt két héttel ezelőtt lábát törte, majd tüdőgyulladást kapott. Temetése Budapesten ment végbe.

A csanádi papság háborus adománya. Budapestről jelentik: A csanádmegyei papság felajánlott hatvanezer koronát háborus társadalmi célokra.

Felolvasások. Említettük a mult heti számunkban, hogy a »V. M. I. Ö. E.« most a különleges viszonyok alatt sem akar művelődő munkásságával felhagyni, hanem ez idei télen is, mint a multban ismeretterjesztő előadásokat tart minden esütörtök este 8 órakor. Sikerült a tárgysorozatot megszerezni, egy pillantás reá, meggyőz minket, mily körültekintéssel van ez összeállítva és az előadók névsora teljes garanciát nyújt, hogy ezen előadások, nem csak tanulságosak, hanem élvezetesek is lesznek. Itt hozzuk a műsört:

Január 7. Európai érdekkörök a háború előtt. Greszler Gyula.

Január 14. A macedoniai kérdés. Greszler Gy.

Január 21. A magyar faj a világháboruban. Szabó István.

Január 28. Háboru és műveltség. Molnár J.

Február 4. Jogviszonyok a háboruban. Dr. Buócz Béla.

Február 11. Pénzügyek a háboru alatt. Zergényi Artur.

Február 18. A háboru a közgazdaságban. Dörner János.

Február 25. Háboru és közegészségügy. Dr. Zappé Ede.

Március 4. Tömeglélektan. Hluboyszky K.

Március 11. A háboru hatásai, Pongrácz A.

Az ujonnan sorozottak behívása. A hivatalos lap közli, hogy azok a népfelkélési kötelezettek, akik 1887., 1888., 1889., és 1890. évben születtek és a novemberben és decemberben a bemutatászelemlén alkalmasoknak találtattak, kötelesek 1915. év január hó 16-án tényleges szolgálatra bevonulni annak a kiegészítési parancsnokságnak a székhelyén, amely a népfelkélési

igazolványukon meg van jelölve. Ugyancsak január hó 16-án tartoznak bevonulni az 1894., 1893. és 1892. évben született népfelkélésre kötelezettek közül azok az alkalmasoknak találtak, akik még eddig be nem vonultak. Azok, akik bármi okból az eddigi bemutatászelemléről elmaradtak, január 25. és 26-án tartoznak a bemutatászelemlén jelentkezni és ha alkalmasnak találtak, a tényleges szolgálatra azonnal visszatartatnak. Akik a kitűzött határidő és helyre be nem vonulnak, karhatalommal vezetettnek elő és két évig terjedhető börtönnel büntetettnek. Az erre vonatkozó plakátokat a honvédelmi miniszter rendelete értelmében december hó 29-én ragasztották ki.

Glattfelder Gyula dr. megyéspüspök most adta ki tizenharmadik pásztorlevelét, ebben az évben az utolsót. A pásztorlevél több oldalra menő terjedelemben közli XV. Benedek pápa latin szövegezésű körlevelét, majd az egyházmegye háborus mozgalmairól szól.

A csanádi egyházmegye püspöki székesegyházában — ugymond a körlevél — és minden plébániatemplomában ez év utolsó napján a szokott Szilveszteresti istentisztelet keretében fogjuk mi Magyarországot, egyházmegyénket, a haretéren küzdő katonákat, itthon maradt hivatásunkat és magunkat Jézus isteni Szívének szentelni, Szívéből fakadó könyörgésünk pedig oda irányul, hogy a jó Isten fogadja el a monarchia katonáinak bőven hulló vérét engesztelendő a mi bűneinkért és drága zálogául a győzelemnek és a tisztas békének.

A vallás- és közoktatásügyi miniszter felkérésére a püspök a haretéren küzdő katonáink karácsonyi megejándékozására az egyházmegye röm. kath. jellegű polg. leányiskoláiban, valamint a tanító- és tanítónőképző-intézetekben gyűjtést rendelt el, melynek 3480 kor. 58 fill. kitevő eredményét a püspök rendeltetési helyére juttatta.

Szerkesztői üzenetek.

J. J. Versecz. Verse elég jó; de bizony a véres évben hagyjuk a „pezsgő bort és csengő kacajt“; ez semmikép sem illik a mai puskaaporos levegőbe.

HIRDETÉSEK

Özv. KIRCHNER J. E-féle

műintézet

Cégtulajdonos: KIRCHNER ERNO

Versecz

ajánlja magát minden e szakmába vágó munkák gyors, izléses és pontos elkészítésére.

Hadbíró: (tizedeshez) Jól van! (Vádlott felé) Hogy hívják?

Gaby: Tábori Gyulának

Hadbíró: Korra?

Gaby! Husz éves.

Hadbíró: Született?

Gaby: Debreczenben.

Bíró: Melyik ezredben szolgált?

Gaby: A nagyváradi huszárezredben.

Hadbíró: Hogy kerül Nagyváradról ide Kolozsvárra?

Gaby: Utasításom ide rendelt.

Hadbíró: Mutassa utasítását.

Gaby: (odanyújtja) Tessék!

Hadbíró: (félhangon olvassa) Gábori Gyula hadnagyl . . . Rendben (már haggosan). Ez az a piros, amit a földről felvett.

Gaby: Ez bíró ur!

Hadbíró: Sulyos vétség amivel vádolják, nagy bünt követelt el a bajtársra, a haza, a felsőbb rend iránt, a vád amellyel a tizedes illetve igaz e?

Gaby: Igaz, bíró ur, csak anyiban téves, hogy úgy adták elő a vádat, mintha gyilkoltam volna. Bíró ur ez nem áll! (a tizedes igenőleg bólint).

Hadbíró: Védje tehát magát a vád ellen. A törvény úgy is kénytelen, hogy az igazság tisztán álljon előtte, mind a két felet meghallgatni. Szóljon fiam, mit hozhat fel menteségül. Tárja ki előttünk szívét, mérlegelni fogjuk igazát. Szóljon.

(Folyt. köv)

Györi Mór és Fia

divatárucég

Verseczen

Telefon 70.

Telefon 70

Megérkeztek
a téli
ujdonságok

Costüm kelmék
Blouse flanell és szövet
Barchetok
Szönyegek
Női fehérnemük
Peluche és bársonyok
stb. stb.,
különlegességek ruhákra és
blouseokra.

TANONC

jó házból való, iskolai képzettséggel
felvétetik

Kirchner-féle könyvnyomdában.

+ Kötő-szerek + Gyapot Sterigaze

Mull és Calicot polyák (5—100 m. hosszúságban)
Organtin polyák, Genytalak, Jégzaeszkók, Üveg
feeskendők, Gummi ágybetétek és Billroth ba-
tist, Irrigátorok, Lázhőmérők.

Ajánl a legmegbízhatóbb minőségben

Urbanek VERSECZ,
üvegudvar.

Bebizonyított tény, hogy a

Moskovic cipő

Versecz, Ferencz Józseftér

**a legszebb legjobb
és legolcsóbb.**

Ujdonságok oriási választékban: férfi, női és
gyermek cipők.

Megtétekintés vételkényszer nélkül.

Szabott árak!